

Parallella varningar – nummer två

Att avtäckta den profetiska väven: att tyda budskapen i Uppenbarelseboken 14 i den milleritiska historien och i dag

Jeff Pippenger

2023-08-08

När liknelsen om de tio jungfrurna uppfylldes i Milleritrörelsens historia, skedde det under den andra ängelns budskap. Den andra ängelns budskap representerar två skilda budskap, både med avseende på den tidsperiod de omfattar och i fråga om den avsedda mottagarkretsen för budskapet. Den andra ängelns budskap var riktat till de protestantiska kyrkor som just hade återvänt till Rom och blivit Babylons döttrar. Midnattsropet var riktat till de sovande Milleriterna. Det första budskapet var riktat utanför Milleriterna, det andra var riktat inom dem. Detta kommer att uppfyllas bokstavligen i vår tid.

Den skillnad som behöver uppmärksammas i upprepningen i vår tid är att i adventismens begynnelse gick den andre ängelns budskap först utanför milleriterna, och därefter gick den andra delen av budskapet in bland milleriterna. Vid adventismens slut, när liknelsen åter upprepas, upprepas även den andre ängelns budskap. Detta får vi veta direkt vid fler än endast några få tillfällen. Men budskapets tvåfaldiga natur är omvänd vid slutet. Det första budskapet går till adventismen och det andra till dem som står utanför adventismen. Vi får veta att det verk och det budskap som framställs genom ängeln i Uppenbarelseboken arton är en upprepning av den andre ängelns budskap.

”Profeten säger: ’Och jag såg en annan ängel komma ned från himlen; han hade stor makt, och jorden upplystes av hans härlighet. Och han ropade med stark röst och sade: Fallet, fallet är det stora Babylon, och det har blivit en boning för onda andar’ (Uppenbarelseboken 18:1, 2). Detta är samma budskap som gavs av den andre ängeln. Babylon är fallet, ’därför att hon har gett alla folk att dricka av sin otukts vredes vin’ (Uppenbarelseboken 14:8). Vad är detta vin?—Hennes falska läror. Hon har gett världen en falsk sabbat i stället för sabbaten i det fjärde budet, och har upprepat den lögn som Satan först sade till Eva i Eden—själens naturliga odödlighet. Många liknande villfarelser har hon spritt vida omkring, ’så att de läror som de förkunnar är människobud’ (Matteus 15:9).”

”När Jesus började sin offentliga tjänst, renade han templet från dess sakrilegiska vanhelgande. Bland de sista handlingarna i hans tjänst var den andra reningen av templet. Så görs i det sista verket för världens varning två särskilda kallelser till församlingarna. Den andre ängelns budskap är: ’Fallet, fallet är det stora Babylon, därför att hon har givit alla folk att dricka av sin otukts vredes vin’ (Uppenbarelseboken 14:8). Och i den höga ropen i den tredje ängelns budskap hörs en röst från himlen säga: ’Gå ut från henne, mitt folk, så att ni inte blir delaktiga i hennes synder och får del av hennes plågor. Ty hennes synder har nått ända upp till himlen, och Gud har kommit ihåg hennes missgärningar’ (Uppenbarelseboken 18:4, 5).” Selected Messages, bok 2, 118.

Den andre ängels budskap i adventismens begynnelse är samma budskap som det budskap som framställs genom ängeln i Uppenbarelseboken arton, och i den varningen finns två röster som förkunnar ett budskap. Den första rösten förkunnas när jorden upplyses av hans härlighet, och i vers fyra hörde Johannes en annan röst säga: "Gå ut från henne."

I milleriternas historia kom kallelsen att gå ut ur Babylon först, och budskapet till milleriterna kom därefter. I Uppenbarelseboken arton är det den andra rösten, eller det andra budskapet, som riktar sig till dem som står utanför adventismen. Tillsammans med förklaringen att det finns "två skilda kallelser som riktar till församlingarna" finner vi också att de två tillfällena då Kristus renade templet (vid början och slutet av sin tjänst) likaledes utgör en illustration av adventismens början och slut.

Adventismens början åskådliggjorde en rening av arbetarna som hjälpte till att lägga den grund som William Miller användes till att upprätta. Grunden fullbordades vid slutet av den andra ängels budskap, ty när den tredje ängeln anlände den 22 oktober 1844 gjordes de sanningar som utgör adventismens grundvalar tillgängliga att förstå för dem som är villiga att höra.

Arbetet med att lägga grunden avslutades vid höjdpunkten av den andre ängels historia, när "två särskilda kallelser riktades till församlingarna". Den första kallelsen var utanför milleriterna, den andra var för milleriterna. Men en annan början, som sammanfaller med adventismens början, är Kristi tjänst när Han för första gången renade sitt tempel. Den profetiska bilden av att templet renas markerar en rening vid början och slutet av Hans tjänst, vilket i sin tur förebildar en rening av adventismen vid dess början och slut. Kristi två tempelreningar överensstämmer med adventismens början och slut, men Hans budskap var endast riktat till Hans förbundsfolk, som höll på att för all framtid skilja sig från Gud.

Adventismens början frambar ett budskap som förkunnade domens öppnande, och Adventismens slut förkunnar domens slut. Jesus renade templet första gången och tillrättavisade judarna för att de hade gjort Hans hus till ett rövarnäste, men templets andra rening var "bland de sista handlingarna i Hans tjänst". Vid slutet av sin tjänst sade Han inte längre till judarna att de hade gjort Hans Faders hus till ett rövarnäste; då sade Han i stället till dem att deras hus "överlämnades åt dem öde".

"Under tiden sökte tillbedjare från varje nation upp templet, som hade invigts till dyrkan av Gud. Glänsande av guld och ädelstenar var det en syn av skönhet och prakt. Men Jehova var inte längre att finna i detta ljuvlighetens palats. Israel som nation hade skilt sig från Gud. När Kristus, nära slutet av sin jordiska tjänst, för sista gången såg på templets inre, sade Han: 'Se, ert hus lämnas åt er öde.' Matteus 23:38. Hittills hade Han kallat templet sin Faders hus; men när Guds Son gick ut från dessa murar, drogs Guds närvaro för evigt bort från templet, som hade byggts till Hans ära." Apostlagärningarna, 145.

Templet som Han renade i början var ett annat tempel än det Han renade i slutet. Det första templet var Hans Faders hus, men det andra templet var judarnas hus. Herren ingick förbund med adventismen i början, och adventisterna blev präster i Hans tempel. Vid adventismens slut skall de inte längre vara präster, och deras hus skall lämnas öde.

Den andre ängeln representerar två budskap. Detta är en av anledningarna till att budskapet framställs som att Babylon faller två gånger. Detta är inte den främsta anledningen till den dubbelt upprepade förkunnelsen om Babylons fall, men det är en anledning. Hur är det fråga om två budskap?

Den andre ängeln kom som en följd av förkastandet av den förste ängels budskap. När den felaktiga förutsägelsen, som angav 1843 som avslutningen på 2300-årsprofetian, användes av de protestantiska kyrkorna för att förkasta Millers budskap. Millers budskap var den förste ängels budskap. När det förkastades blev de protestantiska kyrkorna, som hade varit Guds kyrka i öknen i mer än 1260 år, själva förkastade och blev en dotter till Babylon. Vid den tidpunkten trädde den andre ängeln fram med sitt budskap.

Det finns några mycket viktiga aspekter förbundna med de olika elementen i denna historia som vi betraktar. Det finns åtminstone en punkt som måste utvecklas långsamt, ty den bidrar helt säkert till förståelsen av budskapet i Jesu Kristi uppenbarelse, som för närvarande håller på att avtäckas. Av denna anledning återger jag ett mycket viktigt avsnitt om denna historia. Det är två kapitel som jag hänvisar till, men det finns också ett tredje viktigt kapitel mellan dessa två kapitel. Jag tar inte med detta vid denna tidpunkt för att begränsa omfattningen av vår betraktelse.

Lägg märke till vilken ängel som tilltalas medan du läser igenom, sök efter den fortskridande prövningsprocessen, notera i det första stycket att de profetiska kännetecknen hos ängeln i Uppenbarelseboken arton också är den förste ängels kännetecknen. Lägg märke till att att korsfästa ett av budskapen är att korsfästa Kristus, och lägg märke till att de tre änglarna alla framställs som enskilda änglar, men att Midnattsropets budskap är en mångfald av änglar.

”Jag fick se det intresse med vilket hela himlen hade följt det verk som hade pågått på jorden. Jesus gav en stark och mäktig ängel uppdrag att stiga ned och varna jordens invånare att göra sig redo för hans andra ankomst. Jag såg den mäktige ängeln lämna Jesu närvaro i himlen. Framför honom gick ett utomordentligt klart och härligt ljus. Mig sades att hans uppdrag var att upplysa jorden med sin härlighet och varna människan för Guds kommande vrede. Skaror tog emot ljuset. Somliga tycktes vara mycket allvarliga, medan andra var glada och hänfödda. Ljuset lyste över alla, men några kom endast under ljusets inflytande och tog det inte innerligt till sig. Men alla som tog emot det vände sina ansikten uppåt mot himlen och förhärligade Gud. Många fylldes av stor vrede. Predikanter och folk förenade sig med de usla och gjorde kraftigt motstånd mot det ljus som den mäktige ängeln spred. Men alla som tog emot det drog sig undan från världen och var nära förenade med varandra.

”Satan och hans änglar var ivrigt sysselsatta med att söka dra så många de kunde bort från ljuset. Den skara som förkastade det lämnades i mörker. Jag såg ängeln vaka med det djupaste intresse över Guds bekännande folk för att uppteckna den karaktär de utvecklade, när budskapet av himmelskt ursprung frambars för dem. Och medan mycket många, som bekände kärlek till Jesus, vände sig bort från det himmelska budskapet med förakt, hån och hat, gjorde en ängel med ett pergament i handen den skamliga anteckningen. Hela himlen uppfylldes av harm, därför att Jesus ringaktades av sina bekännande efterföljare.

”Jag såg de förtröstandes besvikelse. De fick inte se sin Herre vid den förväntade tiden. Det var Guds avsikt att dölja framtiden och föra sitt folk till en punkt av avgörelse. Utan denna tidpunkt skulle det verk som Gud hade avsett inte ha blivit fullbordat. Satan ledde mycket många tankar långt fram i framtiden. En tidsperiod utpekad för Kristi återkomst måste bringa sinnet att allvarligt söka en nuvarande beredelse. När tiden hade gått, förenade sig de som inte fullt ut hade tagit emot ängelns ljus med dem som hade föraktat det himmelska budskapet, och de vände sig mot de besvikna med hån. Jag såg änglarna i himlen rådslå med Jesus. De hade lagt märke till läget bland Kristi bekännande efterföljare. Den bestämda tidens förlopp hade prövat och bevisat dem, och mycket många blev vägda på vågen och funna för lätta. De bekände sig alla högljutt vara kristna, men brast dock i att följa Kristus i nästan varje avseende. Satan triumferade över tillståndet hos Kristi bekännande efterföljare. Han hade dem i sin snara. Han hade förlett flertalet att lämna den raka vägen, och de försökte klättra upp till himlen någon annan väg. Änglar såg de rena, de obesmittade och heliga, alla sammanblandade med syndare i Sion och med världskära hycklare. De hade vakat över Jesu sanna älskare; men de fördärvade utövade inflytande på de heliga.”

”De vilkas hjärtan brann av längtan, av intensiv önskan att få se Jesus, förbjöds av sina bekännande bröder att tala om hans ankomst. Änglar betraktade hela skådespelet och hyste medkänsla med kvarlevan, som älskade Jesu uppenbarelse. En annan mäktig ängel fick uppdraget att stiga ner till jorden. Jesus lade i hans hand en skrift, och när han kom till jorden ropade han: Babylon är fallit! är fallit! Därefter såg jag de besvikna åter bli glada till sinnes och lyfta sina ögon mot himlen, i tro och hopp blickande efter sin Herres ankomst. Men många tycktes förbli i ett förslöat tillstånd, som om de sov; likväl kunde jag se spåren av djup sorg i deras ansikten. De besvikna såg i Bibeln att de befann sig i dröjsmålets tid och att de tålmodigt måste invänta synens uppfyllelse. Samma bevisning som hade fått dem att vänta sin Herre år 1843, fick dem att förvänta honom år 1844. Jag såg att flertalet inte ägde den kraft som hade utmärkt deras tro år 1843. Deras besvikelse hade dämpat deras tro. Men när de besvikna förenade sig i den andre ängelns rop, såg den himmelska härskaran på med det djupaste intresse och lade märke till budskapets verkan. De såg dem som bar de kristnas namn vända sig med hån och förakt mot dem som hade blivit besvikna. När orden föll från bespottarens läppar: Ni har ännu inte farit upp! skrev en ängel ner dem. Ängeln sade: De hånar Gud.”

”Jag hänvisades åter till Elias himmelsfärd. Hans mantel föll på Elisa, och ogudaktiga barn (eller unga människor) följde efter honom, hånande och ropande: Far upp, du flintskalle! Far upp, du flintskalle! De hånade Gud och mötte där sitt straff. De hade lärt det av sina föräldrar. Och de som har hånat och bespottat tanken på de heligas upptagande, skall hemsökas av Guds plågor och inse att det inte är en obetydlig sak att lättsinnigt handskas med honom.

”Jesus gav andra änglar uppdrag att snabbt flyga ut för att återuppliva och stärka sitt folks sjunkande tro och bereda dem att förstå den andre ängelns budskap och den viktiga åtgärd som snart skulle vidtas i himmelen. Jag såg dessa änglar ta emot stor kraft och ljus från Jesus och snabbt flyga till jorden för att fullgöra sitt uppdrag att bistå den andre ängeln i hans verk. Ett stort ljus lyste över Guds folk medan änglarna ropade: Se, brudgummen kommer, gå ut för att möta honom. Då såg jag hur de besvikna reste sig och i samklang med den andre ängeln förkunnade: Se, brudgummen kommer, gå ut för att möta honom. Ljuset från änglarna trängde

igenom mörkret överallt. Satan och hans änglar sökte hindra detta ljus från att sprida sig och få sin avsedda verkan. De tvistade med Guds änglar och sade till dem att Gud hade bedragit folket och att de, med allt sitt ljus och all sin kraft, inte kunde få folket att tro att Jesus skulle komma. Guds änglar fortsatte sitt verk, fastän Satan strävade efter att spärra vägen och dra folkets sinnen bort från ljuset. De som tog emot det såg mycket lyckliga ut. De riktade sina blickar upp mot himlen och längtade efter Jesu uppenbarelse. Somliga var i stor nöd, grät och bad. Deras ögon tycktes vara riktade mot dem själva, och de vågade inte se uppåt.”

Ett dyrbart ljus från himlen skilde mörkret från dem, och deras ögon, som i förtvivlan hade varit fästa vid dem själva, vändes uppåt, medan tacksamhet och helig glädje kom till uttryck i varje ansiktsdrag. Jesus och hela den änglalika härskaran såg med välbehag på de trogna, väntande.

”De som förkastade och motsatte sig ljuset i den förste ängels budskap förlorade ljuset i det andra och kunde inte få del av den kraft och härlighet som åtföljde budskapet: Se, brudgummen kommer. Jesus vände sig från dem med en vredgad min. De hade ringaktat och förkastat honom. De som tog emot budskapet var insvepta i ett härlighetens moln. De väntade och vakade och bad för att få känna Guds vilja. De fruktade i hög grad att förnärma honom. Jag såg Satan och hans änglar söka att avskärma detta gudomliga ljus från Guds folk; men så länge de väntande vårdade ljuset och höll sina ögon lyfta från jorden till Jesus, hade Satan ingen makt att beröva dem detta dyrbara ljus. Budskapet som gavs från himlen uppväckte Satans och hans änglars vrede, och de som bekände sig älska Jesus men föraktade hans ankomst hånade och smädade de trogna, förtröstande. Men en ängel upptecknade varje förolämpning, varje ringaktning, varje misshandel de fick utstå av sina bekännande bröder. Mycket många höjde sina röster för att ropa: Se, brudgummen kommer, och lämnade sina bröder som inte älskade Jesu uppenbarelse och som inte ville tillåta dem att uppehålla sig vid hans andra ankomst. Jag såg Jesus vända sitt ansikte från dem som förkastade och föraktade hans ankomst, och sedan befallde han änglar att föra sitt folk ut från de orena, för att de inte skulle bli besmittade. De som lydde budskapen trädde fram fria och förenade. Ett heligt och härligt ljus lyste över dem. De avstod från världen, slet sina känslor loss från den och offrade sina jordiska intressen. De gav upp sin jordiska skatt, och deras ivriga blick var riktad mot himlen i förväntan att få se sin älskade Befriare. En helig, helgad glädje lyste från deras ansikten och vittnade om den frid och glädje som rådde inom dem. Jesus befallde sina änglar att gå och styrka dem, ty deras prövnings stund närmade sig. Jag såg att dessa väntande ännu inte hade prövats så som de måste bli. De var ännu inte fria från villfarelser. Och jag såg Guds barmhärtighet och godhet i att sända en varning till jordens invånare, och upprepade budskap för att föra dem fram till en bestämd tidpunkt, för att leda dem till en noggrann rannsakan av sig själva, så att de kunde avlägga de villfarelser som hade gått i arv från hedningar och papister. Genom dessa budskap har Gud fört ut sitt folk dit där han kan verka för dem med större kraft och där de kan hålla alla hans bud...”

”När Jesu tjänst i det heliga avslutades och han gick in i det allraheligaste och stod inför arken, som innehåller Guds lag, sände han en annan mäktig ängel till jorden med det tredje budskapet. Han lade en skriftrulle i ängels hand, och när han steg ned till jorden i majestät och makt, förkunnade han en fruktansvärd varning, det mest fruktansvärda hot som någonsin burits fram

till människan. Detta budskap var avsett att sätta Guds barn på sin vakt och visa dem den frestelsens och ångestens stund som låg framför dem. Ängeln sade: De kommer att föras in i närstrid med vilddjuret och dess bild. Deras enda hopp om evigt liv är att förbli ståndaktiga. Fastän deras liv står på spel, måste de ändå hålla fast vid sanningen. Den tredje ängeln avslutar sitt budskap med dessa ord: Här är de heligas tålmod; här är de som håller Guds bud och Jesu tro. När han upprepade dessa ord pekade han mot den himmelska helgedomen. Sinnet hos alla som tar emot detta budskap leds till det allraheligaste, där Jesus står inför arken och fullgör sin slutliga förbön för alla dem, för vilka nåden ännu dröjer kvar, och för dem som i okunnighet har brutit mot Guds lag. Denna försoning görs för de rättfärdiga döda såväl som för de rättfärdiga levande. Jesus gör försoning för dem som dog utan att ha tagit emot ljuset över Guds bud, vilka syndade i okunnighet.”

”Efter att Jesus hade öppnat dörren till det Allraheligaste blev sabbatens ljus synligt, och Guds folk skulle provas och befinnas äkta, såsom Gud fordom prövade Israels barn, för att se om de ville hålla hans lag. Jag såg den tredje ängeln peka uppåt och visa de besvikna vägen till det Allraheligaste i den himmelska helgedomen. Genom tro följde de Jesus in i det Allraheligaste. Åter har de funnit Jesus, och glädje och hopp spirar på nytt. Jag såg dem se tillbaka och betrakta det förflutna, från förkunnelsen om Jesu andra ankomst och genom deras vandring fram till tidens utgång år 1844. De ser sin besvikelse förklarad, och glädje och visshet uppfyller dem åter. Den tredje ängeln har upplyst det förflutna, nuet och framtiden, och de vet att Gud verkligen har lett dem genom sin hemlighetsfulla försyn.

”Det framställdes för mig att kvarlevan följde Jesus in i det allra heligaste och såg arken och nådastolen och fängslades av deras härlighet. Jesus lyfte upp locket på arken, och se! stentavlorna, med de tio budorden skrivna på dem. De följer de levande gudsorden; men de ryggar tillbaka med bävan när de ser det fjärde budet levande bland de tio heliga buden, medan ett klarare ljus lyser över det än över de andra nio, och en härlighetens gloria omger det helt och hållet. De finner där ingenting som upplyser dem om att sabbaten har avskaffats eller förändrats till veckans första dag. Det lyder såsom när det talades av Guds mun i högtidlig och fruktansvärd majestät på berget, medan blixterna flammade och åskan dånade, och när det skrevs med hans eget heliga finger på stentavlorna. Sex dagar skall du arbeta och uträtta alla dina sysslor; men den sjunde dagen är Herren din Guds sabbat. De häpnar när de ser den omsorg som ägnats de tio budorden. De ser dem placerade tätt intill Jehova, överskuggade och beskyddade av hans helighet. De ser att de har trampat på dekalogens fjärde bud och i stället för den dag som helgats av Jehova har hållit en dag som överlämnats av hedningarna och påvemännen. De ödmjukar sig inför Gud och sörjer över sina tidigare överträdelser.

”Jag såg rökelsen i rökelsekaret ryka, medan Jesus frambar deras bekännelser och böner inför sin Fader. Och medan den steg upp, vilade ett klart ljus över Jesus och över nådastolen; och de uppriktigt bedjande, som var betryckta därför att de hade upptäckt att de var överträdare av Guds lag, blev välsignade, och deras ansikten upplystes av hopp och glädje. De förenade sig med den tredje ängels verk, höjde sina röster och förkunnade den allvarliga varningen. Men till en början var det få som tog emot budskapet, ändå fortsatte de med kraft att förkunna varningen. Sedan såg jag många omfatta den tredje ängels budskap och förena sina röster med dem som först hade förkunnat varningen, och de upphöjde Gud och prisade honom genom att

hålla hans helgade vilodag.”

”Många som hade omfattat det tredje budskapet hade ingen erfarenhet i de två föregående budskapen. Satan förstod detta, och hans onda öga vilade på dem för att störta dem; men den tredje ängeln pekade dem mot det Allra heligaste, och de som hade erfarenhet i de tidigare budskapen visade dem vägen till den himmelska helgedomen. Många såg den fullkomliga sanningens kedja i änglarnas budskap och tog den med glädje emot. De omfattade dem i deras ordning och följde Jesus genom tro in i den himmelska helgedomen. Dessa budskap framställdes för mig såsom ett ankare för att hålla kroppen fast. Och allteftersom enskilda tar emot och förstår dem, blir de skyddade mot Satans många villfarelser.”

”Efter den stora besvikelsen år 1844 var Satan och hans änglar ivrigt sysselsatta med att lägga snaror för att rubba församlingens tro. Han påverkade sinnena hos enskilda som hade haft en personlig erfarenhet i dessa ting. De hade en skenbar ödmjukhet. De ändrade det första och det andra budskapet och hänvisade till framtiden för deras uppfyllelse, medan andra pekade långt tillbaka i det förflutna och förklarade att de där hade blivit uppfyllda. Dessa personer drog de oerfarnas sinnen bort och rubbade deras tro. Några rannsokade Bibeln för att försöka bygga upp en egen tro, oberoende av församlingen. Satan fröjdade sig över allt detta; ty han visste att dem som slet sig loss från ankaret kunde han påverka med olika villfarelser och driva hit och dit med lärans vindar. Många som hade varit ledande i det första och det andra budskapet förnekade dem, och splittring och skingring rådde i hela församlingen. Då såg jag Wm. Miller. Han såg rådvill ut och var nedböjd av sorg och bedrövelse för sitt folk. Han såg hur den skara som varit förenad och kärleksfull år 1844 förlorade sin kärlek till varandra och motsatte sig varandra. Han såg dem falla tillbaka i ett kallt, avfallet tillstånd. Sorgen förtärde hans krafter. Jag såg ledande män vaka över Wm. Miller och frukta att han skulle omfatta den tredje ängels budskap och Guds bud. Och när han lutade sig mot ljuset från himlen, lade dessa män upp någon plan för att dra hans sinne bort därifrån. Jag såg ett mänskligt inflytande utövas för att hålla hans sinne i mörker och behålla hans inflytande bland dem. Till slut höjde Wm. Miller sin röst mot ljuset från himlen. Han brast däri att han inte tog emot det budskap som fullt ut skulle ha förklarat hans besvikelse och kastat ett ljus och en härlighet över det förflutna, vilket skulle ha återupplivat hans uttömda krafter, gjort hans hopp ljusare och lett honom att förhållande Gud. Men han lutade sig mot mänsklig visdom i stället för gudomlig, och då han var nedbruten av mödosamt arbete i sin Herres sak och av åldern, var han inte lika ansvarig som de som höll honom borta från sanningen. De är ansvariga, och synden vilar på dem. Om Wm. Miller hade kunnat se ljuset i det tredje budskapet, skulle många ting som såg mörka och hemlighetsfulla ut för honom ha blivit förklarade. Hans bröder bekände så djup kärlek och sådant intresse för honom att han menade sig inte kunna slita sig loss från dem. Hans hjärta böjde sig mot sanningen; men sedan såg han på sina bröder. De motsatte sig den. Kunde han slita sig loss från dem som hade stått sida vid sida med honom i förkunnelsen av Jesu återkomst? Han tänkte att de förvisso inte skulle leda honom vilse.

”Gud lät honom komma under Satans makt och döden få herravälde över honom. Han gömde honom i graven, bort från dem som ständigt drog honom bort från Gud. Mose felade just när han stod i begrepp att gå in i det utlovade landet. Så såg jag också att Wm. Miller felade när han snart skulle gå in i den himmelska Kanaan, genom att låta sitt inflytande verka mot

sanningen. Andra ledde honom till detta. Andra måste stå till svars för det. Men änglar vakar över stoftet av denne Guds tjänare, och han skall träda fram vid den sista basunens ljud.

”Jag såg en skara som stod väl skyddad och fast, och som inte på något sätt ville understödja dem som sökte rubba kroppens fastställda tro. Gud såg på dem med välbehag. Jag visades tre steg — det första, det andra och det tredje — den förste, den andre och den tredje ängeln budskap. Ängeln sade: Ve den som skulle flytta ett block eller rubba en enda pinne i dessa budskap. Den rätta förståelsen av dessa budskap är av livsviktig betydelse. Själars öde beror på det sätt på vilket de tas emot. Jag fördes åter ned genom dessa budskap och såg hur dyrt Guds folk hade köpt sin erfarenhet. Den hade vunnits genom mycket lidande och svår kamp. Steg för steg hade Gud lett dem fram, tills han hade ställt dem på en fast, orubblig plattform. Sedan såg jag enskilda personer som, när de närmade sig plattformen, innan de steg upp på den granskade dess grundval. Somliga steg genast upp på den med glädje. Andra började anmärka på hur plattformens grund hade lagts. De önskade att förbättringar skulle göras, och då skulle plattformen bli fullkomligare och folket mycket lyckligare. Några steg av plattformen och granskade den, och fann sedan fel på den och förklarade att den var lagd på fel sätt. Jag såg att nästan alla stod fasta på plattformen och förmanade andra, som hade stigit av den, att upphöra med sina klagomål, ty Gud var mästertyggaren, och de stred mot honom. De återgav Guds underbara verk, som hade lett dem till den fasta plattformen, och i förening höjde nästan alla sina ögon mot himlen och förhärligade Gud med hög röst. Detta påverkade några av dem som hade klagat och lämnat plattformen, och åter steg också de upp på den med ödmjuk uppsyn.”

”Jag blev hänvisad tillbaka till förkunnelsen om Kristi första ankomst. Johannes sändes i Elias ande och kraft för att bereda vägen för Jesu ankomst. De som förkastade Johannes’ vittnesbörd hade ingen nytta av Jesu undervisning. Deras motstånd mot förkunnelsen om hans första ankomst försatte dem i en ställning där de inte lätt kunde ta emot de starkaste bevisen för att han var Messias. Satan ledde dem som förkastade Johannes’ budskap att gå ännu längre, att förkasta Jesus och korsfästa honom. Genom att göra detta försatte de sig själva i en ställning där de inte kunde ta emot välsignelsen på pingstdagen, vilken skulle ha lärt dem vägen in i den himmelska helgedomen. Att förlåten i templet rämnade visade att de judiska offren och förrättningarna inte längre skulle tas emot. Det stora Offret hade framburits och hade blivit antaget, och den Helige Ande som sänkte sig ned på pingstdagen förde lärjungarnas tankar från den jordiska helgedomen till den himmelska, dit Jesus hade gått in genom sitt eget blod och utgjutit sin försonings välgärningar över sina lärjungar. Judarna lämnades kvar i fullständigt bedrägeri och totalt mörker. De förlorade allt det ljus de kunde ha haft över frälsningsplanen och litade fortfarande på sina gagnlösa offer och gåvor. Den himmelska helgedomen hade tagit den jordiskas plats, men ändå hade de ingen kunskap om vägen till den himmelska.”

”Många ser med fasa på den väg judarna slog in på gentemot Jesus, när de förkastade och korsfäste honom. Och när de läser historien om den skändliga behandling han utsattes för, menar de att de älskar Kristus och att de inte skulle ha förnekat honom såsom Petrus eller korsfäst honom såsom judarna. Men Gud, som har bevitnat deras bekända sympati för sin Son, har provat dem och har satt den kärlek som de bekände till Jesus på prov.

”Hela himlen följde mottagandet av budskapet med det djupaste intresse. Men många som bekänner sig älska Jesus, och som faller tårar när de läser berättelsen om korset, blir i stället för att ta emot budskapet med glädje uppväckta till vrede, hånar de goda nyheterna om Jesu ankomst och förklarar dem vara villfarelse. De ville inte ha gemenskap med dem som älskade hans uppenbarelse, utan hatade dem och stängde dem ute ur församlingarna. De som förkastade det första budskapet kunde inte ha gagn av det andra och fick inte heller gagn av midnattsropet, som skulle bereda dem att genom tro gå in med Jesus i det allra heligaste i den himmelska helgedomen. Och genom att förkasta de två föregående budskapen kan de inte se något ljus i den tredje ängels budskap, som visar vägen in i det allra heligaste. Jag såg att de namnkristna kyrkorna, liksom judarna korsfäste Jesus, hade korsfäst dessa budskap, och därför har de ingen kunskap om den rörelse som har skett i himlen eller om vägen in i det allra heligaste, och de kan inte ha gagn av Jesu förbön där. Liksom judarna, som frambar sina gagnlösa offer, bär de fram sina gagnlösa böner till den avdelning som Jesus har lämnat, och Satan, som gläder sig över denna förvillelse hos dem som bekänner sig vara Kristi efterföljare, binder dem fast i sin snara, antar en religiös skepnad och leder sinnet hos dessa bekännande kristna till sig själv och verkar med sin makt, sina tecken och sina lögnaktiga under. Somliga bedrar han på ett sätt och andra på ett annat. Han har olika villfarelser beredda för att påverka olika sinnen. Några ser med fasa på en villfarelse, medan de villigt tar emot en annan. Satan bedrar några genom spiritualismen. Han kommer också som en ljusets ängel och utbreder sitt inflytande över landet. Jag såg falska reformationer överallt. Församlingarna var upprymda och menade att Gud på ett underbart sätt verkade för dem, när det var en annan ande. Den skall dö bort och lämna världen och kyrkan i ett sämre tillstånd än förut.

”Jag såg att Gud hade uppriktiga barn bland de till namnet adventisterna och de fallna kyrkorna, och predikanter och folk skall ännu kallas ut ur dessa kyrkor, innan plågorna utgjuts, och de skall med glädje omfamna sanningen. Satan vet detta, och före den tredje ängels höga rop framkallar han en upphetsning i dessa religiösa samfund, så att de som har förkastat sanningen må tro att Gud är med dem. Han hoppas kunna bedra de uppriktiga och förmå dem att tänka att Gud fortfarande verkar för kyrkorna. Men ljuset skall lysa, och var och en av de uppriktiga skall lämna de fallna kyrkorna och inta sin plats tillsammans med kvarlevan.”
Spiritual Gifts, band 1, 151–172.

Detta avsnitt innehåller så många viktiga sanningar, men jag använder avsnittet för att urskilja vissa kännetecken hos budskapen i den milleritiska historien, för att förstå hur dessa utgör förebilder för vår historia. Alla de tre änglarna i Uppenbarelsesboken fjorton har ett budskap i sina händer. Den andra och den tredje ängeln identifieras som bärare av ett ”pergament” när de stiger ned med sitt budskap. Varje ängel representerar ett budskap, och varje budskaps ankomst framkallar en verkan.

Vi kommer att fortsätta detta ämne i nästa artikel.